

Sygn. akt VII U 888/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Górka

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r. w Bydgoszczy

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 5 czerwca 2015 r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 1 stycznia 2015r. wysokości 10 % (jeden procent).

SSR Iwona Wiśniewska

Sygn. akt. VII U 888/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej M. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, któremu uległa w dniu 1 stycznia 2015 r. Organ rentowy ustalił, że ubezpieczona nie doznała uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że Komisja Lekarska ZUS źle oceniła uszczerbek procentowy w jej przypadku. Doznany przez ubezpieczoną uraz w postaci dwumiejscowego złamania dwóch żeber z przemieszczeniem stanowi z pewnością wyższy uszczerbek niż ustalony przez Komisję

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, powołując się przy tym na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 29 maja 2015 r., w którym stwierdzono u ubezpieczonej o % uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. P. w dniu 1 stycznia 2015 r. będąc zatrudnioną w Szpitalu (...) im. dr L. B. w I. jako pielęgniarka, uległa wypadkowi przy pracy.

okoliczność bezsporna

Tego dnia ok. godz. 12.00 otrzymała od lekarza polecenie, aby przygotować pacjentkę do badania EKG. Pacjentka była z podejrzeniem udaru mózgu, bez kontaktu. Ubezpieczona ułożyła pacjentkę na wznak i opuściła segment wezgłowia łóżka na pozycję płaską. Po wykonaniu tego pozycja pacjentki wymagała poprawy i przesunięcia w kierunku przedniej części wózka. Stała w okolicach głowy pacjentki i chwyciła obiema rękami prześcieradło, na którym leżała pacjentka, prawą nogą zaparła się o podstawę wózka i rozpoczęła przesuwanie chorej. Czynność tę wykonywała w pozycji lekko pochylonej, prawy bok ciała znajdował się przy metalowej krawędzi wezgłowia. Podczas przesuwania pacjentki, nagły nieskoordynowany ruch ciała chorej spowodował naciśnięcie blokady wezgłowia, która w postaci dźwigni umieszczona jest pod płytą wózka. Wskutek tego nastąpił minimalny skok wezgłowia do góry. Zewnętrzna krawędź uderzyła poszkodowaną w prawy bok klatki piersiowej, która była jednocześnie obciążona wysiłkiem użytym do przesunięcia ciała pacjentki. Ubezpieczona poczuła silny ból w prawym boku klatki piersiowej.

dowód: protokół powypadkowy k.3-5 akt ZUS

Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

dowód: protokół powypadkowy k.3-5 akt ZUS

Na skutek opisanego powyższej wypadku przy pracy ubezpieczona doznała złamania dwóch żeber: II i IV po stronie prawej klatki piersiowej, w tym żebra drugiego w dwóch miejscach. Leczona była przez 3 miesiące. Obecnie występuje zniekształcenie żeber po stronie prawej poniżej łopatki. W wyniku wypadku ubezpieczona doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

dowód: opinia biegłego sądowego k. 17-18 akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, a także w oparciu o opinię biegłego sądowego którą Sąd podzielił w pełni.

Zważyć należy, że zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.; dalej ustawa wypadkowa) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia albo w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Okoliczności wypadku i w konsekwencji kwestia uznania zdarzenia za wypadek przy pracy, w myśl powołanego wyżej przepisu, nie były między stronami sporne. Spornym okazało się natomiast ustalenie procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej wskutek doznanego urazu.

Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie (art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej). Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2). Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy,

mogące ulec poprawie (ust. 3). Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (ust. 4). Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 16 ust.1 ustawy wypadkowej), a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do Sądu (art. 15 ust. 1 i 4 ustawy wypadkowej).

Istotne zatem dla rozstrzygnięcia zasadności odwołania było ustalenie czy na skutek wypadku przy pracy w dniu 1 stycznia 2015 r. ubezpieczona doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej wysokości. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy. W oparciu o dokumentację medyczną oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego biegły stwierdził, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej poniesiony w wyniku wypadku wynosi 10 % (pkt. 58 załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybie postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowaniu o wypłatę jednorazowego odszkodowania; Dz. U. 2002 r. Nr 234 poz. 1974). Biegły uzasadniając swoje stanowisko podał, że u ubezpieczonej wystąpiło pourazowe zniekształcenie klatki piersiowej w okolicy wygojonego złamania dwóch żeber po stronie prawej (II i IV), a zgodnie z opisem tomografii komputerowej można mówić o trzech złamaniach, gdyż żebro II było złamane w dwóch miejscach.

Strony nie zgłosiły merytorycznych zastrzeżeń do opinii biegłego.

W ocenie Sądu opinia biegłego zawiera rzetelną, wszechstronną i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej. Jest przy tym kompleksowa i logiczna, a ponieważ biegły jest specjalistą w zakresie urazu ubezpieczonej Sąd nie znalazł podstaw by ją kwestionować. Dlatego też uczynił ją podstawą rozstrzygnięcia. Podzielając zatem ustalenia poczynione w drodze badania lekarskiego przez biegłego, na podstawie przedłożonej opinii, Sąd ustalił wysokość uszczerbku na zdrowiu odwołującej w wysokości 10 %.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. przy uwzględnieniu art. 3 ust. 1pkt 1 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania za 10 % uszczerbku z tytułu wypadku w pracy z dnia 1 stycznia 2015 r.

SSR Iwona Wiśniewska